Dosarul nr. 1-161/2025
1-25110793-18-1-04082025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

13 noiembrie 2025 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președinte de ședință, judecător **Ina Țîbîrnă**
Grefier **Iulia Railean**
Cu participarea:
Procurorului Ion Stici
Apărătorului inculpatului Andrei Bragoi
Inculpatului Vitalie Platon

Examinând în ședință publică, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,* cauza penală de învinuire a lui

PLATON Vitalie, CNP *****, născut la *****, domiciliat pe str. *****, nr. 100, satul *****, raionul *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, nesupus militar, studii medii incomplete, văduv, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, cunoaște limba de stat, fără antecedente penale, în această cauză penală nu s-a aflat în stare de reținere sau arest, a primit informația în scris cu privire la drepturile și obligațiile lui procedurale, a primit copia rechizitoriului în limba de stat,
de comiterea infracțiunii prevăzute de *articolul 264[1] alin. (1) din Codul penal*

Cauza penală se află în proces de examinare din data de 4 august 2025, potrivit încheierii de stabilire a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare.

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

Procurorul a pledat pentru condamnarea inculpatului în baza articolului 264[1] alin. (1) din Codul penal și stabilirea în privința acestuia a pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în conformitate cu articolul 90 din Codul penal executarea pedepsei cu închisoarea să fie suspendată condiționat pe termen de probă de 1 an, cu obligarea condamnatului să se prezinte la organul de probațiune la fiecare citate și să participe la anumite programe probaționale.

Inculpatul și apărătorul acestuia au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în limita minimă prevăzută de norma articolului incriminat, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen minim de probă, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală și prezentate spre examinare în ședința de judecată, instanța de judecată

A C O N S T A T A T:

Platon Vitalie, ignorând cerințele pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, conform cărora conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, la data de 20.07.2025, în jurul orei 17:31, deplasându-se pe o stradă din satul *****, raionul *****, cu mijlocul de transport de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare al regiunii transnistrene „*****", a fost stopat de către angajații de poliție implicați în serviciu cu autoturismul special de serviciu, în privința cărora a apărut o bănuială rezonabilă cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt ce a servit drept temei pentru a-l supune pe conducătorul de vehicul testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager 6820", stabilindu-se, în rezultatul testării, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Platon Vitalie în valoare de 0,50 mg/l, ce depășește limitele de alcool admisibile.

Ca urmare, acțiunile lui Platon Vitalie au fost încadrate la etapa urmăririi penale în baza *articolului 264[1] alin. (1) din Codul penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.*

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul, Platon Vitalie, fiind asistat de avocatul Bragoi Andrei, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul și asupra lor nu are obiecții, consemnând această declarație în procesul-verbal al ședinței de judecată. Astfel, a cerut ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului care a pledat pentru examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea protocolară din 21 august 2025, a dispus admiterea cererii inculpatului Platon Vitalie, cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În ședința de judecată, ***inculpatul, Platon Vitalie***, fiind audiat sub jurământ, și-a recunoscut în totalitate vina la comiterea infracțiunii imputate și a declarat că la 20 iulie 2022, după orele 17:00, el a mers la un cunoscut din satul *****, raionul *****, pentru a lua un instrument de lucru, cu mașina de model „Ford Focus", cu numărul de înmatriculare „*****", unde a consumat împreună cu acesta trei pahare de vin. După vreo 10 – 15 minute el a decis să pornească înapoi spre casă, însă pe drum a fost stopat de către un echipaj de poliție. A menționat că el a recunoscut din start că a consumat băuturi alcoolice și a fost de acord să fie testat alcoolscopic, stabilindu-se, în urma testării sale, că avea concentrația de vapori de alcool în aerul expirat în valoare de 0,50 mg/l. Totodată, a specificat că mașina pe care o conducea îi aparține unui verișor de-al său, care ulterior a recuperat mașina de la parcarea specială. Regretă profund cele întâmplate, având în vedere faptul că a pierdut locul de muncă din cauza acestui incident, el fiind operat la inimă de două ori. Referitor la

pedeapsă, a solicit să-i fie aplicată închisoarea cu suspendarea condiționată a executării acesteia, deoarece este văduv, are un copil minor la întreținere, iar mama sa are nevoie de ajutor, datorită vârstei sale înaintate, iar, astfel, o eventuală pedeapsă cu amenda el nu are posibilitatea să o execute.

Pe lângă recunoașterea vinovăției de către Platon Vitalie, faptele acestuia se confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, care au fost recunoscute de către inculpat și anume:

- ***declarațiile martorului Popescu Andrei***, care activează în calitate de subofițer superior în Serviciul de Patrulare al Secției Securitate Publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni și conform cărora acesta a comunicat că la data de 20.07.2025, fiind în serviciul de 12 ore împreună cu colegul său, Vlas Valeriu, pe sectoarele nr. 1,2 și 5 ale raionului Căușeni, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster", cu numărul de înmatriculare „8894", în jurul orelor 17:30, patrulând pe teritoriul deservit și anume în satul Ursoaia, raionul Căușeni, pe una din străzi, au văzut cum în direcția lor se deplasa un automobil de model „Ford Focus", care, la vederea echipajului de poliție, brusc a virat la dreapta, fapt care a servit drept motiv de stopare și verificare a actelor. În acest sens, deplasându-se în spatele automobilului în cauză, pe una din stradele, l-au stopat, solicitând șoferului actele la control. Conducătorul automobilului de model „Ford Focus", de culoare albastră, cu numerele de înmatriculare „*****", a prezentat permisul de conducere pe numele Platon Vitalie, a.n. *****, raportul de revizie tehnică și certificatul de înmatriculare a automobilului. Ulterior, discutând cu conducătorul mijlocului de transport menționat mai sus, i-a părut suspect comportamentul acestuia, fapt care a servit drept motiv de a-l testa alcoolscopic cu aparatul „Drager" pe care îl deține. Astfel, fiindu-i propus lui Platon Vitalie de a trece testul alcoolscopic, acesta din start a recunoscut că a consumat o cantitate mică de băuturi alcoolice, după care a acceptat să fie testat la alcoolemie, stabilindu-se, în rezultatul testării conducătorului de vehicul cu aparatul „Drager Alcotest", concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Platon Vitalie în valoare de 0,50 mg/l, acest fiind de acord cu rezultatul testului și, totodată, refuzând să se deplaseze la Spitalul raional Căușeni pentru a-i fi prelevate probe biologice, în vederea constatării faptului consumului de alcool, a stării de ebrietate și naturii ei. De asemenea, discutând cu Platon Vitalie și întrebându-l dacă are persoane care dețin permis de conducere și pot să urce la volanul automobilului, în scopul evitării ridicării și plasării mijlocului de transport la parcarea specială, conducătorul de vehicul a răspuns negativ, motiv pentru care au fost solicitate serviciile evacuatorului, automobilul fiind transportat la parcarea specială a Inspectoratului de Poliție Căușeni *(f.d. 8-10);*

- ***declarațiile martorului Vlas Valeriu***, care activează în calitate de subofițer superior în Serviciul de Patrulare al Secției Securitate Publică din cadrul Inspectoratului de Poliție Căușeni și care sunt similare cu declarațiile martorului Popescu Andrei *(f.d. 11-13);*

- ***CD-R cu o secvență video din 20.07.2025*****,** recunoscut în calitate de mijloc material de probă la data de 24.07.2025, ce reflectă momentul în care Platon Vitalie se află la volanul automobilului și este testat cu aparatul „Dräger" *(f.d. 29).*

- ***tichetul „Drager", cu numărul testului 2236, emis la 20.07.2025, ora 17:31, de aparatul „Drager 6820 ARNH-0434", administrat de agentul INSP Popescu Andrei***,

conform căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Platon Vitalie a constituit 0,50 mg/l *(f.d. 15)*.

Instanța de judecată consideră că probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, aceste probe fiind recunoscute și acceptate de inculpat, confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanța de judecată încadrează acțiunile inculpatului în baza *articolului 264[1] alin. (1) din Codul penal* – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l.*

Individualizarea pedepsei

În conformitate cu prevederile articolelor 50 și 51 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Totodată, potrivit articolului 61 alin. (1) - (2) din Codul penal pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform articolului 75 din Codul penal la stabilirea termenului și categoriei pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării sau reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată menționează că, în procesul judecării cauzei penale, nu a fost reținută nici o circumstanță agravantă în conformitate cu articolul 77 alin. (1) din Codul penal

Totodată, în procesul examinării cauzei penale instanța de judecată a constatat prezența circumstanței atenuate prevăzute expres de articolul 76 alin. (1) lit. a) din Codul penal – *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave*, circumstanță confirmată prin datele conținute în revendicare – F-246 *(f.d. 44).*

Referitor la circumstanța recunoașterii vinovăției de către inculpat și care, potrivit legii, a atras incidența procedurii simplificate, instanța de judecată relevă că aceasta nu poate fi valorificată în calitate de circumstanță atenuantă prevăzută expres de articolul 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de fapt să i se acorde o dublă valență juridică.

În temeiul articolului 76 alin. (2) din Codul penal, care prevede posibilitatea considerării drept circumstanțe atenuante a altor circumstanțe, neprevăzute de articolul 76

alin. (1) din Codul penal, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța ține cont de personalitatea făptuitorului și, în mod special, de atitudinea acestuia față de infracțiunea săvârșită, manifestată prin căința sinceră și regretul profund al inculpatului pentru comiterea faptei, care a fost exprimată pe parcursul cercetării judecătorești.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de judecată aplică prevederile articolului 80^1 alin. (1) și (2) din Codul penal (în redacția Legii nr. 136 din 06.06.2024 privind modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional), în vigoare din 07.09.2024, inclusiv la momentul înaintării în instanță a cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată, conform cărora în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264^1, 324–335^1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Cât privește categoria pedepsei ce urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată reține că articolul 264^1 alin. (1) din Codul penal prevede două pedepse principale alternative – amenda în mărime de la 1500 la 2500 unități convenționale și închisoarea de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În acest sens, instanța ține cont de prevederile articolelor 7, 75 din Codul penal și anume de *caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite,* infracțiunea săvârșită fiind una ce are ca scop asigurarea securității în domeniul transporturilor, fapta comisă fiind una mai puțin gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa mai aspră cu închisoarea de până la 3 ani, *de persoana celui vinovat,* inculpatul Platon Vitalie, în cadrul ședinței de judecată, și-a recunoscut în totalitate vina la comiterea faptei imputate, la evidența medicului narcolog nu se află (*f.d. 41A*), se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă *(f.d. 37, 38)*, iar anterior nu a mai fost supus răspunderii penale *(f.d. 44)*, *de mărimea și caracterul daunei prejudiciabile*, în prezenta speță, atât la etapa urmăririi penale, cât și în timpul judecării cauzei nefiind înaintată vreo acțiune civilă, *de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului* și anume că acesta poate fi reeducat doar prin aplicarea unui pedepse echitabile.

Pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, având în vedere că infracțiunea comisă de Platon Vitalie face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale la restabilirea echității

sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța de judecată, luând în considerare opinia acuzatorului de stat, a inculpatului și apărătorului acestuia, consideră oportună și echitabilă aplicarea în privința inculpatului, pentru infracțiunea comisă, a pedepsei principale sub formă de închisoare în limitele prevăzute de articolul corespunzător (de la 1 la 3 ani), limita maximă redusă cu ¼ (noile limite – de la 1 an la 2 ani 3 luni), luând în considerare valoarea orientată spre minimul acestei pedepse, reieșind din faptul că în procesul examinării cauzei instanța nu a reținut nici o circumstanță agravantă, ci doar circumstanțe ce atenuează răspunderea făptuitorului și anume **pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an**, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis (articolul 72 alin. (3) din Codul penal).

Conform articolului 90 alin. (1) din Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În sensul prevederilor legale menționate, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele ce atenuează răspunderea inculpatului și care se referă la personalitatea acestuia (caracteristica socială), având în vedere că Platon Vitalie, pe parcursul cercetării judecătorești, și-a recunoscut în totalitate vina la comiterea infracțiunii incriminate, inculpatul în acest moment neprezentând vreun pericol social, întrucât a conștientizat acțiunile comise, luând în considerare faptul că pedeapsa penală are scopul de a restabili echitatea socială, precum și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane, instanța consideră că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii, acordându-i șansa corectării fără a fi izolat de societate, or această soluție corespunde principiului proporționalității sancțiunii, fiind corespunzătoare atât cu gravitatea faptei, precum și cu persoana inculpatului.

În aceste condiții, în privința inculpatului, în conformitate cu articolul 90 din Codul penal, urmează să fie dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probă de un an, pe parcursul căruia condamnatul este obligat să nu săvârșească noi infracțiuni și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat. De asemenea, în conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (6) lit. a) din Codul penal, în vederea stabilirii unei pedepse proporționale și echitabile în raport cu fapta comisă și urmările prejudiciabile ale acesteia, corespunzând în totalitate scopului urmărit, instanța va institui în privința inculpatului, în perioada termenului de probă, obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Totodată, în conformitate cu articolul 90 alin. (9) din Codul penal, instanța de judecată explică inculpatului Platon Vitalie că, „în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în decursul perioadei de probațiune sau, după caz, termenul de probă, încalcă în mod sistematic obligațiile stabilite sau, până la expirarea termenului de probă, nu a executat cu rea-voință obligația de a repara dauna cauzată instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celor

condamnați cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și la trimiterea condamnatului pentru a executa, deplin sau parțial, dar nu mai puțin de 1/3 din pedeapsa stabilită prin hotărârea instanței de judecată".

Instanța consideră inoportună stabilirea în privința inculpatului a pedepsei principale alternative mai blânde, sub formă de amendă, deoarece această pedeapsă nu este pasibilă de a fi executată de inculpat, or, în opinia instanței, pedeapsa sub formă de amendă nu își va atinge scopul, odată ce inculpatul a declarat deschis în ședința de judecată că a fost eliberat de la locul de muncă după comiterea infracțiunii și nu dispune de surse financiare în vederea achitării unei eventuale amenzi în calitate de pedeapsă penală, reieșind din cuantumul acesteia prevăzut de norma materială incriminată, iar, astfel, în opinia instanței, aplicarea unei pedepse pecuniare în privința inculpatului va înrăutăți considerabil starea financiară a acestuia, el riscând, în cadrul procedurii de executare, pentru neachitarea amenzii, înlocuirea acestei pedepse cu o pedeapsă mai aspră, inclusiv sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia. Mai mult, în susținerea acestui argument, instanța invocă și practica judiciară conturată în acest domeniu, potrivit căreia pedeapsa aplicată urmează să fie pasibilă de a fi executată de către persoana condamnată. În această situație, potrivit analizei materialelor cauzei, a datelor caracterizante ale inculpatului, dar și a declarațiilor acestuia făcute în fața instanței de judecată, se atestă că pedeapsa amenzii nu este pasibilă de a fi executată de către Platon Vitalie, or atât procurorul, cât și inculpatul împreună cu apărătorul acestuia, în ședința de judecată, au solicitat în mod expres aplicarea pedepsei închisorii, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În plus, în conformitate cu articolul 61 din Codul penal, scopul pedepsei nu este de a produce o suferință materială, ci de a asigura reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, cât și de către ceilalți membri ai societății.

Astfel, având în vedere atitudinea sinceră, lipsa antecedentelor, gradul redus de pericol social al faptei și circumstanțele personale favorabile, instanța consideră că aplicarea unei pedepse privative de libertate, a cărei executare urmează a fi suspendată condiționat, reprezintă cea mai bună soluție pentru inculpat, întrucât aceasta permite supravegherea comportamentului inculpatului pe durata termenului de probă, oferindu-i, totodată, posibilitatea de a se reintegra social, fără a suporta o constrângere materială imposibil de executat.

Cu privire la aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport

În temeiul articolului 65^1 alin. (3) din Codul penal, *anularea dreptului de a conduce mijloace de transport* poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege. În speță, prevederile articolului 264^1 alin. (1) din Codul penal stipulează expres că pedeapsa pentru comiterea infracțiunii în cauză, indiferent dacă este amendă sau închisoare, se aplică în mod obligatoriu cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Așadar, caracterul obligatoriu al pedepsei complementare exclude posibilitatea instanței de a dispune în mod discreționar în privința acesteia, atunci când sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea pedepsei principale.

În acest sens, instanța respinge solicitarea inculpatului și a apărătorului acestuia cu privire la neaplicarea pedepsei complementare obligatorii – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, întrucât, în ședința de judecată, nu a fost stabilită existența vreunor circumstanțe atenuante sau excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, care ar constitui temeiuri pentru a nu aplica pedeapsa complementară, în conformitate cu articolele 78 alin. (2) și 79 alin. (1) din Codul penal.

La acest capitol, instanța relevă că, potrivit articolului 78 alin. (2) din Codul penal, *în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârşirea infracțiunii, pedeapsa complementară (care nu este obligatorie - „cu sau fără"), prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată*, or, în cazul infracțiunii din prezenta speță, prevăzută de articolul 264[1] alin. (1) din Codul penal, pedeapsa complementară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este una obligatorie, iar, astfel aceasta poate fi înlăturată numai în condițiile articolului 79 alin. (1) din Codul penal.

Conform articolului 79 alin. (1)-(1[1]) din Codul penal, *(1) Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârşirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională. (1[1]) Poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin. (1)*.

În acest sens, în accepțiunea articolului 79 din Codul penal, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului și care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate – I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră), or circumstanțele invocate de partea apărării și care se referă la faptul că inculpatul are un copil minor la întreținere și se caracterizează pozitiv la locul de trai, precum și faptul că la examinarea cauzei au fost reținute un cumul de circumstanțe atenuante (a recunoscut vinovăția atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, se căiește sincer de fapta comisă, a conștientizat consecințele faptei), instanța le apreciază ca fiind împrejurări obișnuite, care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Totodată, luând act de poziția apărării, potrivit căreia inculpatul a solicitat să nu-i fie anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, invocând faptul că este văduv și are un

copil minor la întreținere, activitatea de conducător auto reprezentând, practic, unica sursă de venit pentru el și familia sa, instanța reiterează că această împrejurare nu reprezintă o situație excepțională în sensul articolului 79 din Codul penal și nu constituie temei legal de înlăturare a pedepsei complementare, în condițiile în care legiuitorul a stabilit o normă imperativă, aplicabilă indiferent de situația personală sau profesională a inculpatului.

În plus, instanța constată că invocarea dependenței economice față activitatea de conducere a mijlocului de transport nu poate prevala asupra interesului public major de a asigura siguranța circulației rutiere și de a preveni conduita iresponsabilă din partea participanților la trafic, or inculpatul a ales în mod conștient să conducă sub influența alcoolului, punând în pericol viața sa, a altor persoane, precum și ordinea publică, iar, astfel, trebuie să suporte consecințele legale ale acestui comportament.

Prin urmare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei complementare sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport este legală, obligatorie și proporțională în raport cu gravitatea faptei, antecedentele contravenționale ale inculpatului și interesul general de protecție a siguranței circulației rutiere.

Măsuri preventive și măsuri procesuale de constrângere

În conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului*, iar potrivit articolului 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, *dispozitivul sentinței de condamnare trebuire să conțină dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă*.

Sub acest aspect, instanța de judecată constată că prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 24.07.2025, în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă – ridicarea provizorie a permisului de conducere, în temeiul articolului 182 din Codul de procedură penală, aceasta urmând a fi menținută până în momentul rămânerii definitive și executorii a prezentei sentințe, după care măsura preventivă indicată se revocă, iar permisul de conducere se remite organului emitent pentru asigurarea evidenței executării pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Având în vedere cele expuse mai sus, precum și în conformitate cu articolul 80^1 din Codul penal, articolele 384-389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște **PLATON Vitalie** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 264^1 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova și i se aplică, pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform articolului 90 din Codul penal, executarea pedepsei închisorii aplicate lui Platon Vitalie prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an și nu va fi executată dacă, în termenul de probă, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l, totodată, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de

probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Măsura preventiva aplicată la etapa urmăririi penale în privința inculpatului Platon Vitalie prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 24.07.2025 – ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport – se menține până în momentul rămânerii definitive și executorii a prezentei sentințe, după care aceasta se revocă, iar permisul de conducere se remite organului emitent pentru asigurarea evidenței executării pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Acțiune civilă în procesul penal nu a fost înaintată.

Solicitare de încasare a cheltuielilor de judecată nu a fost formulată.

Corpuri delicte în prezenta cauză penală nu sunt.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Căușeni (sediul Central).

Președintele ședinței, judecătorul **Ina ȚÎBÎRNĂ**